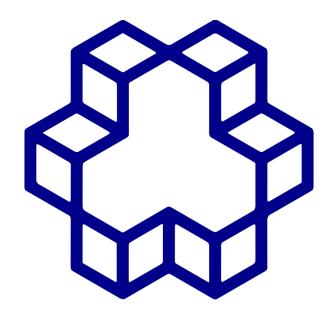
باسمنعت

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

گزارش کار مقاله مشترک

دكتر شامخي

محمدرضا ملكي

ترم پاییزی نود و هشت

هدف از این مقاله طراحی کنترلرهای درجه دوم خطی برای سیستمی با آونگ معکوس روی یک روبات متحرک است. برای این منظور باید مشخص شود که استراتژی کنترل با توجه به زاویه آونگ و موقعیت ربات عملکرد بهتری را ارائه می دهد. آونگ معکوس شده یک مشکل کنترل چالش برانگیز را نشان می دهد ، زیرا به طور مداوم به سمت یک حالت کنترل نشده حرکت می کند. مطالعه شبیه سازی در محیط MATLAB انجام شده است Simuink نشان می دهد که هر دو LQG و LQR قادر به کنترل این سیستم با موفقیت هستند. با این وجود نتیجه نشان می دهد که LQG در مقایسه با یک استراتژی LQG پاسخ بهتری ایجاد کرده است.

المات لليدى:

کنترل LQG ، پاندول معکوس ، ربات موبایل

بفراول: مقرب

آونگ معکوس از دهه چهل تاکنون مورد بررسی های بی شماری در کنترل خودکار بوده است. از آنجا که آونگ معکوس نماینده معمولی از کلاس سیستمهای فازی غیرخطی با مرتبه بالا است. از آنجا که این سیستم ذاتاً غیرخطی است ، برای نشان دادن برخی از ایده ها در کنترل غیرخطی مفید است. در سالهای اخیر ربات های چرخدار در صنعت از اهمیت بالایی برخوردار شده اند ، زیرا انعطاف پذیری و کارآیی زیادی را با توجه به حمل و نقل ، بازرسی و بهره برداری ارائه می دهند. با این حال ، در بسیاری از موارد ، این کنترل یا عدم آگاهی در کنترل است که محدوده کاربرد را محدود می کند. در این سیستم ، یک آونگ معکوس به یک روبات مجهز به یک موتور متصل می شود که آن را در امتداد یک مسیر افقی سوق می دهد. کاربر قادر است موقعیت و سرعت ربات را از طریق موتور دیکته کند. آونگ با یک نقطه تعادل ناپایدار مشخص می شود و می توان از رفتار آن در تحلیل و کنترل پایداری بسیاری از سیستمهای مشابه استفاده کرد. بسیاری از روش های کنترلی مختلف برای مشکل آونگ معکوس ارائه شده است.

با این وجود یکی از موانع استفاده از کنترل کننده های PD و PD این است که آنها به تنهایی نمی توانند همه متغیرهای حالت آونگ را کنترل کنند. از این رو ، آنها معمولاً توسط یک کنترلر کاملا سفرشی جایگزین می شوند. در عوض می توان از یک کنترلر بازخورد حالت خطی بر اساس مدل آونگ معکوس خطی استفاده کرد ، همچنین ممکن است با یک مشاهده گر، آشفتگی (فیلتر کالمن) افزایش یابد تا عملکرد رد اختلال را بهبود بخشد. روش پیشنهادی ، تعادل یک آونگ معکوس قرار داده شده در بالای ربات موبایل با استفاده از روشهای کنترل LQR / LQG پیاده سازی می است. راه حل ما یک کنترلر در محیط LQR را در مقایسه با یک کنترلر ساده LQR آزمایش خواهد شد. کند. رویکرد با اجرای کنترلر در محیط LQR MATLAB آزمایش خواهد شد. با وجود نیروهای ورودی مختلف ، هدف از طراحی یک کنترلر ، برآورده کردن نیازهای زیر است:

زمان نشست ، ۲۶ ، کمتر از 5 ثانیه

فرارفت بيش از 10 درجه (0.175 راديان)

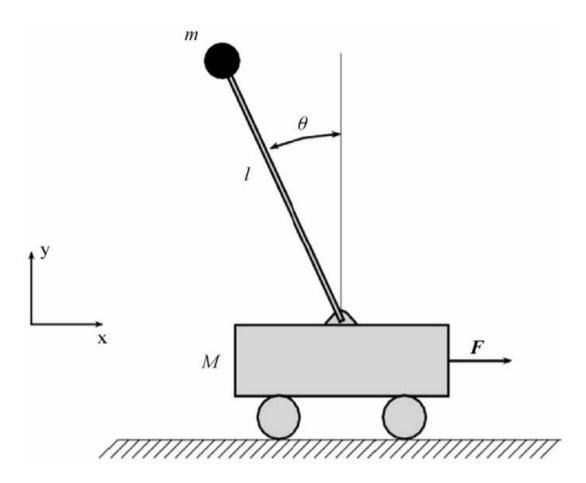
r زمان برخاست T کمتر از O.5 ثانیه

ما در قسمت اول یک مدل ریاضی ساده از مسئله را شرح خواهیم داد.

سپس ، هنگامی که یک مدل فضای حالت را در اختیار داریم ، می توانیم در قسمت دوم حرکت کنیم و کنترل کننده ها و مشاهده گر ها را تعیین کنیم.

بفروم: مرلساز /

همانطور که در مقاله اشاره شد ، مدلسازی سیستم به صورت خلاصه برابر زیر است:

شکل 1-مدل پاندول معکوس و ارابه

با ساختن معادلات فضاى حالت داريم:

$$\dot{x} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{K_m^2 K_g^2}{Rr^2 (M_t L - ml)} & \frac{g}{L - ml} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & \frac{-LK_m^2 K_g^2}{Rr^2 (LM_t - ml)} & \frac{-mlg}{(LM_t - ml)} & 0 \end{bmatrix} x + \begin{bmatrix} \frac{LK_m K_g}{Rr (LM_t - ml)} \\ -\frac{K_m K_g}{Rr (M_t L - ml)} \end{bmatrix} V$$

$$Y = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} x$$

حال با جایگذاری مقادیر معلوم داریم:

$$\dot{X} = \begin{bmatrix}
0 & 1 & 0 & 0 \\
0 & -15.14 & -3.04 & 0 \\
0 & 0 & 0 & 1 \\
0 & 37.23 & 31.61 & 0
\end{bmatrix} X + \begin{bmatrix}
0 \\
3.39 \\
0 \\
-8.33
\end{bmatrix}$$

$$Y = \begin{bmatrix}
1 & 0 & 0 & 0 \\
0 & 0 & 1 & 0
\end{bmatrix} X$$

بفترسوم: فيه ساز ر

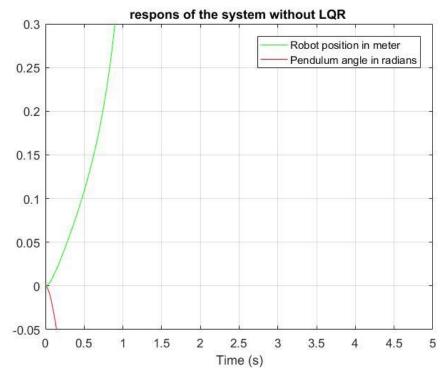
حال ماتریس های $\mathcal{A}_{J}\mathcal{B}_{J}\mathcal{C}$ معلوم میباشند،پس داریم:

 $A=[0\ 1\ 0\ 0;0\ -15.14\ -3.04\ 0;0\ 0\ 0\ 1;\ 0\ 37.23\ 31.61\ 0];$ B = [0; 3.39; 0; -8.33]; $C=[1 \ 0 \ 0 \ 0; 0 \ 0 \ 1 \ 0];$ system=ss(A,B,C,0,0);

با این دستورات، فضای حالتی به اسم سیستم تعریف می شود.

```
حالاً به بررسی کنترل پذیری و رویت پذیری می پردازیم:
C0 = ctrb(A,B);
Rc = rank(C0)
Rb = obsv(A,C);
ROb = rank(Rb)
  مشاهده میشود که هر دو ماتریس فول رنک بوده ، پس هم شرط کنترلپذیری و هم شرط رویت
                                                               یذیری برقرار است.
                      حال از روی مقاله مقادیر ماتریس های Q و R را مشخص می کنیم:
Q=[100\ 0\ 0;0\ 1\ 0\ 0;0\ 0\ 32.65\ 0;0\ 0\ 0\ 1];
R=1;
                                  حال به راحتی با دستور \mathcal{A} مقدار \mathsf{K} بدست می آید:
K = lgr(A, B, Q, R);
نکته جالب توجه اینجاست که با توجه به یکسان بودن مقادیر AرBرBر و دستور \omega مقدار
                                                         لا يكسان با مقاله نيست!
          حال به پیدا کردن سیستم جدیدمون می پردازیم که ماتریس های آن عبارت است از:
A2 = (A-B*K);
B2 = B;
C2 = C:
                                               فضای حالت را با دستور ۷۷ می سازیم:
system2 = ss(A2, B2, C2, 0, 0);
                                                   و زمان بندی به صورت زیر است:
t1=0:0.01:10;
    حالا دو سیستم داریم که سیستم اول فاقد کنترلر و سیستم دوم توسط کنترلر کنترل کنترل
          میشوند. حال در نظر داریم سیستم بدون کنترلر را نمودار بگیریم تا نتایج را بسنجیم:
figure
u=ones(size(t1));
[y0,t1,x]=lsim(system,u,t1);
plot(t1, y0(:,1), 'g', t1, y0(:,2), 'r');
xlim([0 5]);
xlabel('Time (s)');
ylim([-.05.3]);
grid on ;
```

```
legend('Robot position in meter', 'Pendulum angle in radians');
title('respons of the system without LQR ');
با اجرای دستور نمودار سیستم اولیه ما به شکل زیر است:
```


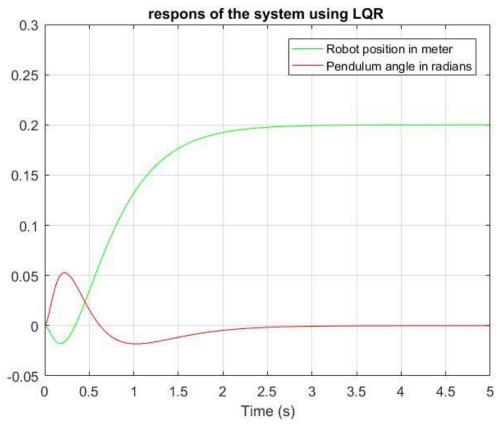
دیده می شود که هم ربات، هم پاندول معکوس به شدت نا پایدار بوده و در خلاف جهت حرکت هم منحرف می شوند:

حالا می خواهیم جواب سیستم را با وجود ۱۹۸ بررسی کنیم:

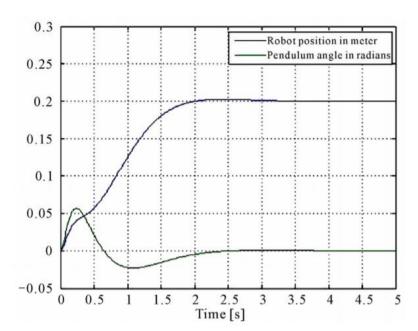
پس داریم:

```
figure
u=-2*ones(size(t1));
[y,t1,x]=lsim(system2,u,t1);
plot(t1,y(:,1),'g',t1,y(:,2),'r');
xlim([0 5]);
xlabel('Time (s)' );
ylim([-.05 .3]);
grid on;
legend('Robot position in meter', 'Pendulum angle in radians');
title('respons of the system using LQR ');

null response of the system using LQR ');
```

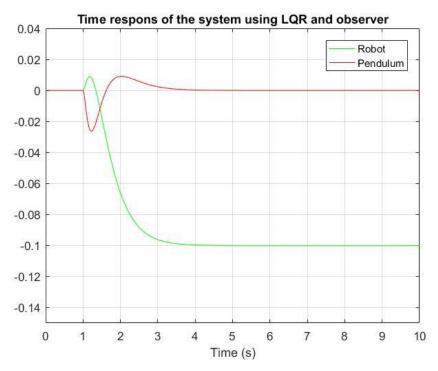

نمودارهایی که در بالا می بینیم ، نمودارهای سیستم در حضور QV می با شد، که مشاهده می شود پس از تقریباً 2.5 ثانیه هر دو نمودار به حالت ماندگار خود می رسیند. از خود مقاله نمودارهای زیر را داریم :

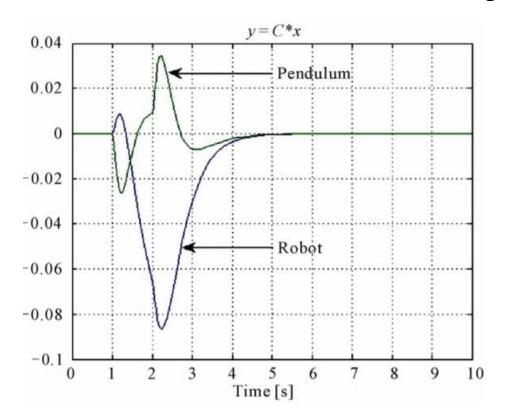


```
با مقایسه دو نمودار متوجه میشیم که نتایج بدست آمده شبیه است و فقط مقداری تفاوت در
                                                   ابتدای نمودار ها وجود دارد.
                                           حال به طراحی یک رویتگر می پردازیم
                                برای پیدا کردن L از دستورات زیر استفاده می کنیم:
A2 = (A-B*K);
P=eig(A2);
L = (place(A,C',P)).';
                      با پیدا کردن ریشه های معادله مشخصه A2 مقدار L پیدا میشود.
             حال برای پیدا کردن جواب اقدام می کنیم و سیستم جدیدی تعریف می کنیم:
hA=[(A-B*K) (B*K); zeros(size(A)) (A-L*C)];
hB = [B; zeros(size(B))];
hC=[C zeros(size(C))]
system3=ss(hA,hB,hC,0);
                                            و حالاً به سراغ گرفتن پلات مي رويم:
figure
u3=stepfun(t1,1);
[hY, t1, hX] = lsim(system3, u3, t1);
plot(t1, hY(:,1), 'g', t1, hY(:,2), 'r')
xlim([0 10]);
xlabel('Time (s)');
ylim([-0.15 0.04]);
grid on ;
legend('Robot', 'Pendulum');
title('Time respons of the system using LQR and observer');
grid on
```

با اجرای دستور بالا داریم:

نمودار پاندول به مقدار O و نمودار ارابه به -0.1 می رسند. U می مقدار U و نمودار ارابه به U می رسند. U ثانیه می باشد.

با مقایسه دو نمودار مشاهده می شود که نمودار مربوط به پاندول معکوس تقریباً شبیه اما نمودار مربوط به ربات مقداری اختلاف دارد. اما هر دو نمودار به صورت تقریبی شبیه بدست آمده است.

بفترومارم: نتيم گير /

نتیجه می شود با طراحی کنترلر *AV* مناسب می توان سیستم را کنترل کرد به صورتی که سه شرط فرارفت ، زمان نشست و زمان برخاست را در بر بگیرد.همچنین می توان تاثیر ماتریس های وزنی را در بدست آوردن نتایج مشاهده کرد که با تغیر آنها نتایجی متفاوت بدست می آید.